20/07/2019

Αμμόχωστος – Η πόλη “φάντασμα”

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

Από την Καρπασία στην Αμμόχωστο η διαδρομή σε γεμίζει οργή . Οργή για τις καταστροφές , για τις ανεκμετάλλευτες εκτάσεις αλλά και για τα σπίτια που κρύβουν τον πόνο της κάθε οικογένειας που τα άφησε στα χέρια του εισβολέα.

Γράφει η Μαρία Γιαχνάκη

Στην Αμμόχωστο την ημέρα της εισβολής των Τούρκων στην Κύπρο, οι κάτοικοι τα έχασαν και βρέθηκαν να τρέχουν απεγνωσμένοι στους δρόμους χωρίς να γνωρίζουν που πάνε και γιατί. Από τότε κανείς δεν ξαναγύρισε στα σπίτια του και τα κτίρια έγιναν σπίτια τρωκτικών, ερπετών και θορύβων. Οι κάτοικοι σήμερα, παιδιά που μεγάλωσαν και έγιναν ενήλικες πλησιάζουν κοντά στην γκρίζα ζώνη και βλέπουν από μακριά τα σπίτια τους και προσπαθούν να θυμηθούν και να παρηγορηθούν ελπίζοντας ότι μια μέρα θα γυρίσουν πίσω.

Η Αμμόχωστος είναι ίσως η μόνη πόλη που θα επιστρέψουν στους Κυπρίους όταν

θα ολοκληρωθούν οι συνομιλίες και βρεθεί λύση για το Κυπριακό. Ήδη σιγά σιγά γίνονται βήματα από τις δύο πλευρές μέσω οργανώσεων να παίρνουν πίσω κάποια εκκλησάκια και μετόχια για να λειτουργούν και να κάνουν τα πανηγύρια τους. Κι εκείνες οι μέρες για τους ξεσπιτωμένους κατοίκους της Αμμοχώστου είναι οι σπουδαιότερες μέρες της ζωής τους.

Όταν είχαμε συναντήσει μια ομάδα από τους κατοίκους της Αμμοχώστου που σήμερα κάνει αγώνα για την χαμένη Πατρίδα τους η άποψή τους ήταν συγκεκριμένη και ώριμη μετά από τόσα χρόνια. «Δεν θέλουμε την διχοτόμηση γιατί μετά τελείωσε η πατρίδα μας. Κι εμείς την θέλουμε ολόκληρη. Θέλουμε να πηγαίνουμε παντού, να κυκλοφορούμε »
Η Αννίτα Ιακώβου, στα 14 της χρόνια έτρεχε μαζί με όλους τους Αμμοχωστιανούς κατοίκους να σωθεί εγκαταλείποντας την Αμμόχωστο εκείνη την καταραμένη μέρα. Θυμάται τον όχλο τις φωνές τα κλάματα, την σύγχυση στην οποία βρισκόταν όλοι, σαν να ήταν χθες.

«Η Αμμόχωστος άδειασε σε λίγες μόνο ώρες από τους κατοίκους της όταν έγινε γνωστή η εισβολή των Τούρκων και όταν άρχισαν να πολεμούν.
Οι κάτοικοι της πόλης τρομοκρατημένοι έχοντας άγνοια για το τι πρέπει να κάνουν βγήκαν στους δρόμους όπως ήταν, αφήνοντας τα πάντα πίσω τους, ανοικτές τηλεοράσεις , τα πιάτα στο τραπέζι, το φαγητό στην κατσαρόλα , τις πόρτες και τα παράθυρα ανοικτά να παίζουν τα παραθυρόφυλλα μέχρι σήμερα.» μας λέει με δάκρια στα μάτια
«Φύγαμε με σκοπό να επιστρέψουμε. Δεν φύγαμε για να εγκαταλείψουμε την πόλη μας και τα σπίτια μας. Όμως δεν γυρίσαμε ποτέ. Κοιτούσαμε πίσω μας όταν φεύγαμε και βλέπαμε τους δρόμους γεμάτους από τους κατοίκους της πόλης να έχουν όλοι την ίδια κατεύθυνση, δεν ξέραμε τι θα γινόταν τι θα μας συνέβαινε. Φύγαμε για λίγο για να περάσει η μπόρα αλλά δεν γυρίσαμε ποτέ .

Η Αμμόχωστος είναι ίσως η πιο τρανταχτή απεικόνιση της πραγματικότητας. Μετά την εισβολή νέκρωσε . Οι κάτοικοι έφυγαν τα σπίτια έμειναν όπως τα άφησαν και 41 ολόκληρα χρόνια η αλμύρα της θάλασσας και η εγκατάλειψη τρώει τα ντουβάρια και τις αναμνήσεις των κατοίκων της που σκορπίστηκαν σε όλα τα σημεία του ορίζοντα.
Στην πόλη φάντασμα απαγορεύεται η πρόσβαση ακόμη και στον ΟΗΕ . Μόνο ποντίκια, φίδια κι ερπετά ζουν στα σπίτια που άλλοτε έσφιζαν από ζωή.
Η πόλη περικυκλωμένη, από ελεύθερους σκοπευτές μέσα της κρύβει το μυστήριο. Οι κατοχικές δυνάμεις έκλεισαν τις εισόδους της και τύλιξαν με μαύρα πανιά τα τείχη της. Μια πόλη φάντασμα που στην ιστορία της ανθρωπότητας έχει αφήσει τα σημάδια της ανεξίτηλα.

Οι πρώην κάτοικοι της πόλης φάντασμα ,επισκέπτονται την Αμμόχωστο. Σταματούν έξω από τα τείχη ,καρφώνουν το βλέμμα τους στα κτίρια που λιώνουν και προσπαθούν να μπουν νοερά μέσα σε αυτά για να ξαναζήσουν λίγες από τις στιγμές που άφησαν ξαφνικά μετέωρες να τους αναμένουν. «Κάποτε θα γυρίσουμε» είναι η φράση που βγαίνει από το στόμα τους. «Ερχόμαστε έξω από τα τείχη της και μυρίζουμε τον αέρα της κολυμπάμε στα νερά της θάλασσάς της και νιώθουμε ότι είμαστε στο σπίτι μας γιατί εδώ είναι όλη μας η ζωή και την θέλουμε πίσω», αποκαλύπτει η παρέα της Τούλας του Πέτρου Ιακώβου ,της Αννίτας και του Νίκου Κάρουλα. Ήδη με τις προσπάθειες που έχουν κάνει έχουν καταφέρει τουλάχιστον να ανοίξουν και να συντηρήσουν την εκκλησία του Αγίου Γεωργίου του ξωρινού που βρίσκεται έξω από τα τείχη και συνεχίζουν να μάχονται με κινήσεις οργανωμένες και αιτήσεις να πάρουν ότι μικρό μπορούν τριγύρω από την πόλη τους.

Αν η Αμμόχωστος δοθεί πίσω στους κατοίκους της θα είναι μια μεγάλη στιγμή για την Κύπρο αλλά όπως φαίνεται ακόμη και αν αυτό γίνει κάποιοι θα κλαίνε από χαρά και άλλοι από πόνο διότι την ίδια ώρα η Καρπασία θα παραμείνει στα χέρια των Τουρκοκυπρίων γιατί σίγουρα δεν θα δώσουν τα πάντα πίσω στην Κύπρο.

Image not found or type unknown

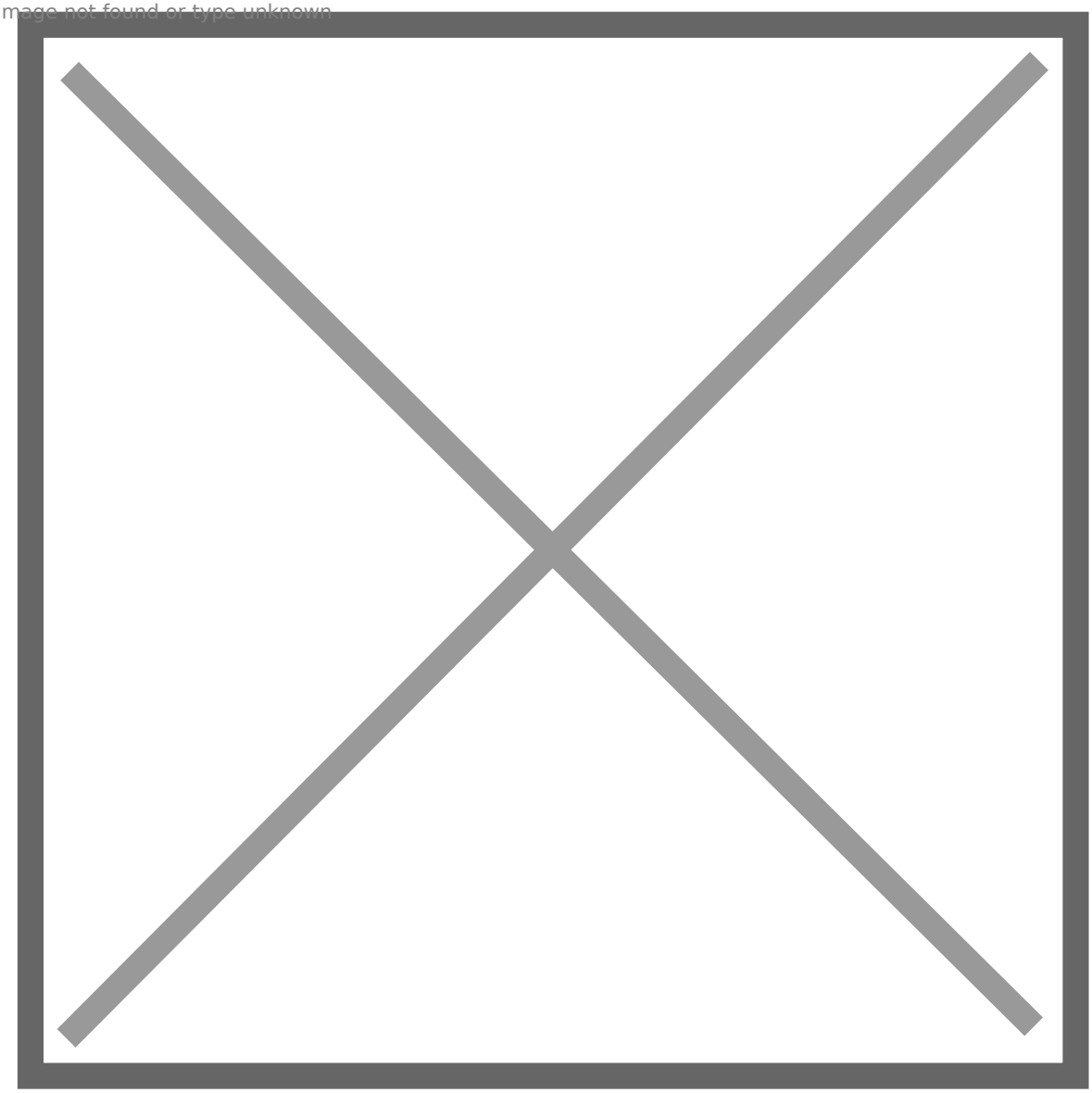

Image not found or type unknown

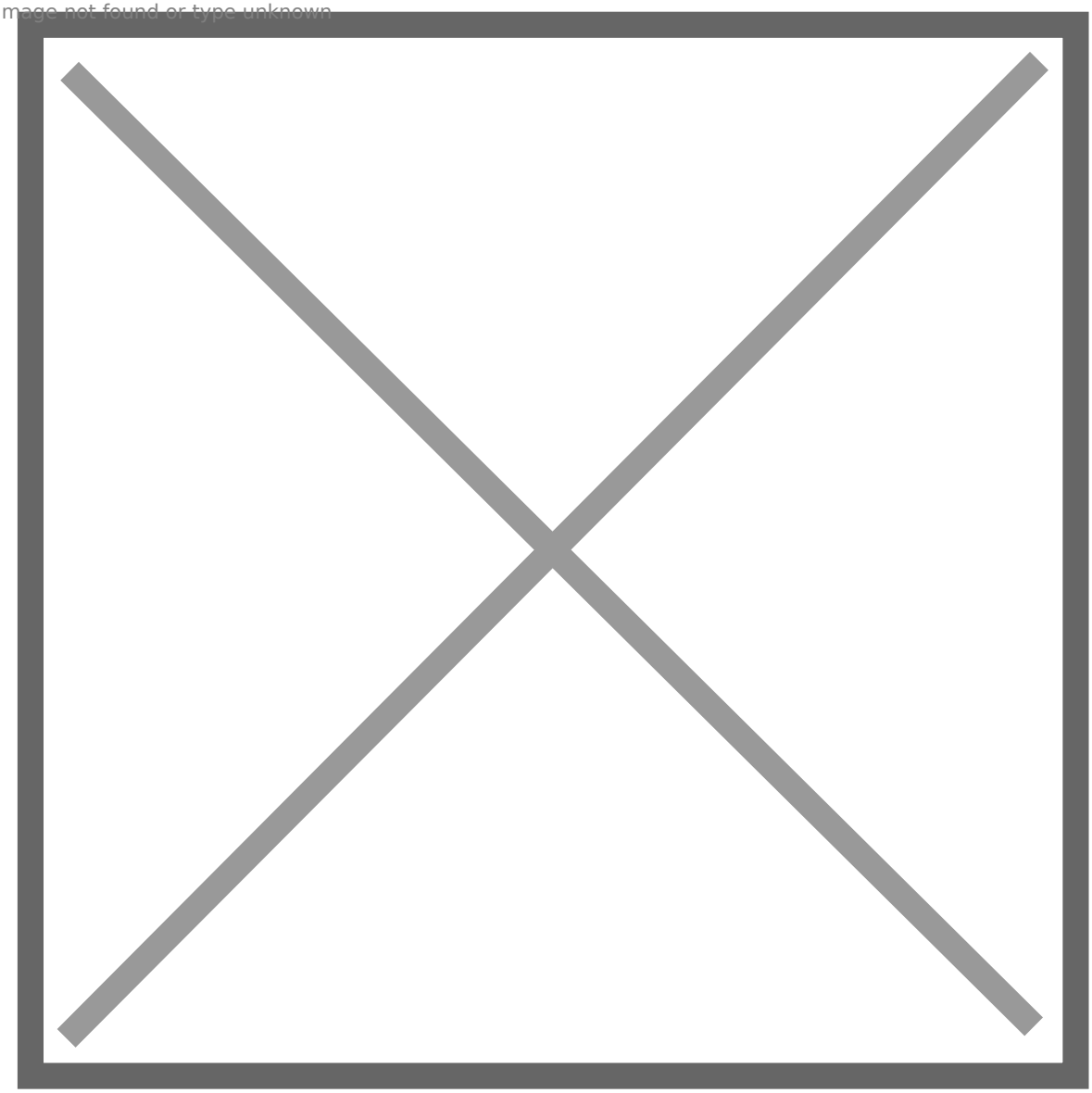

Image not found or type unknown

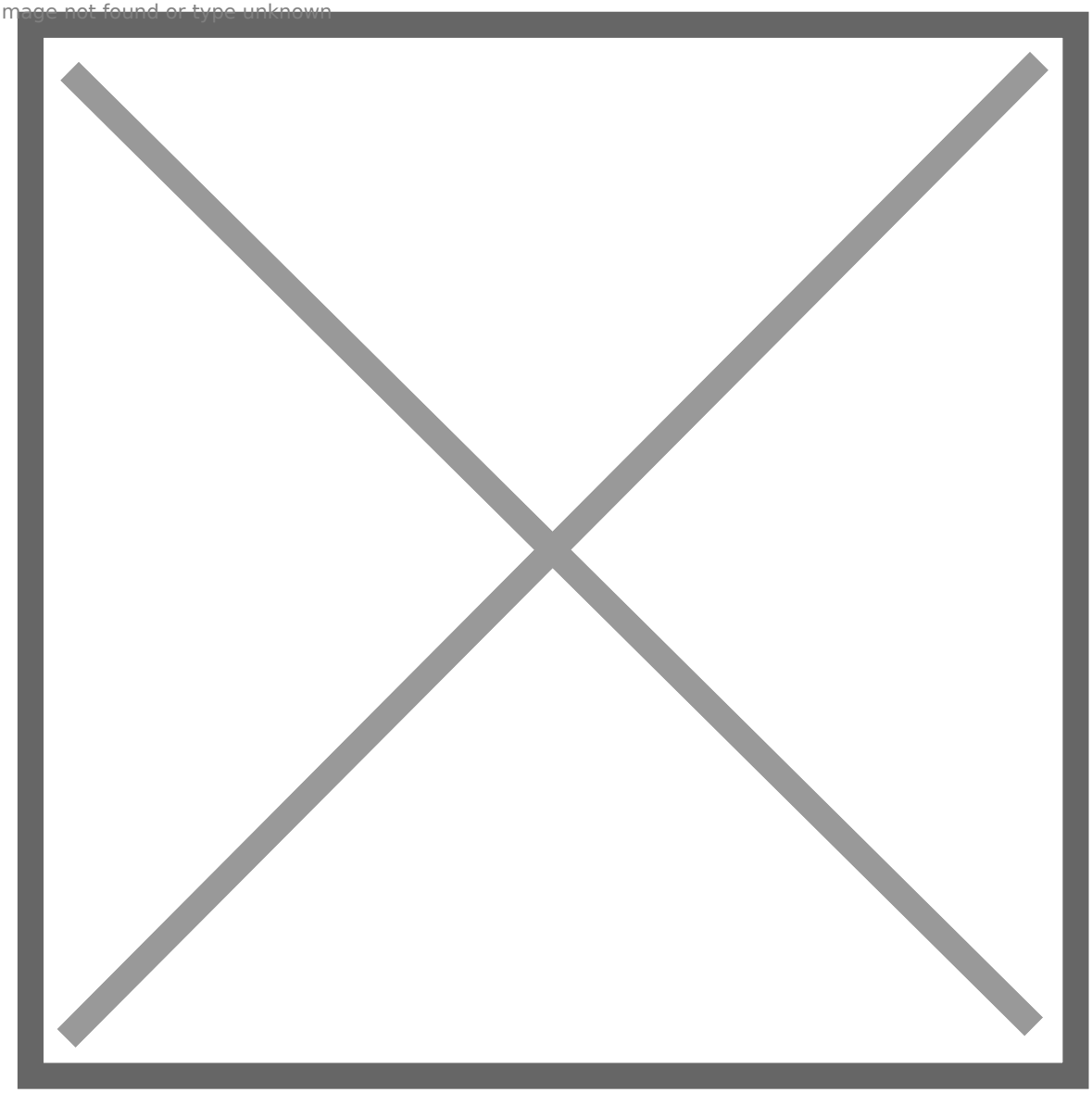

Image not found or type unknown

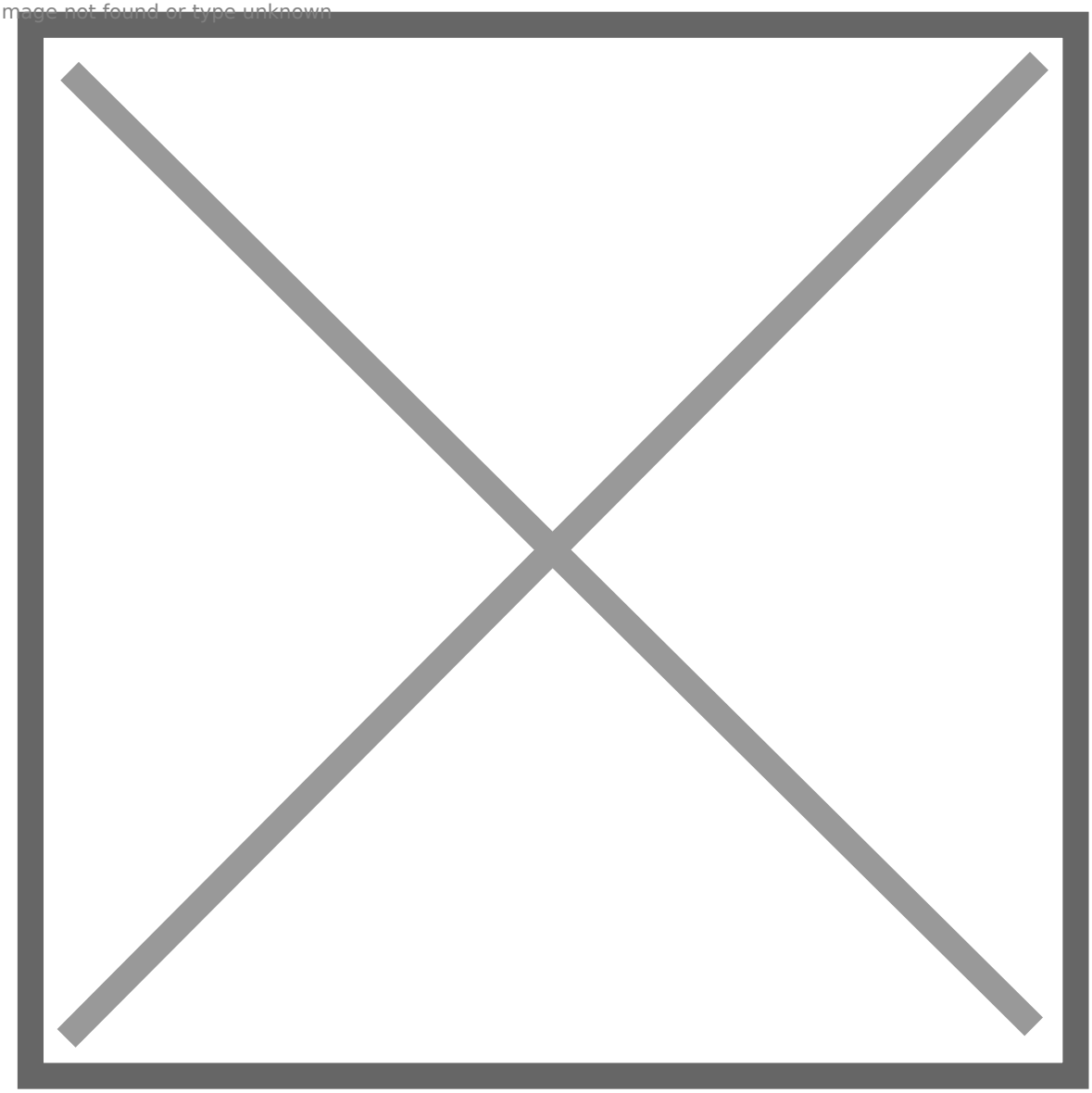

Image not found or type unknown

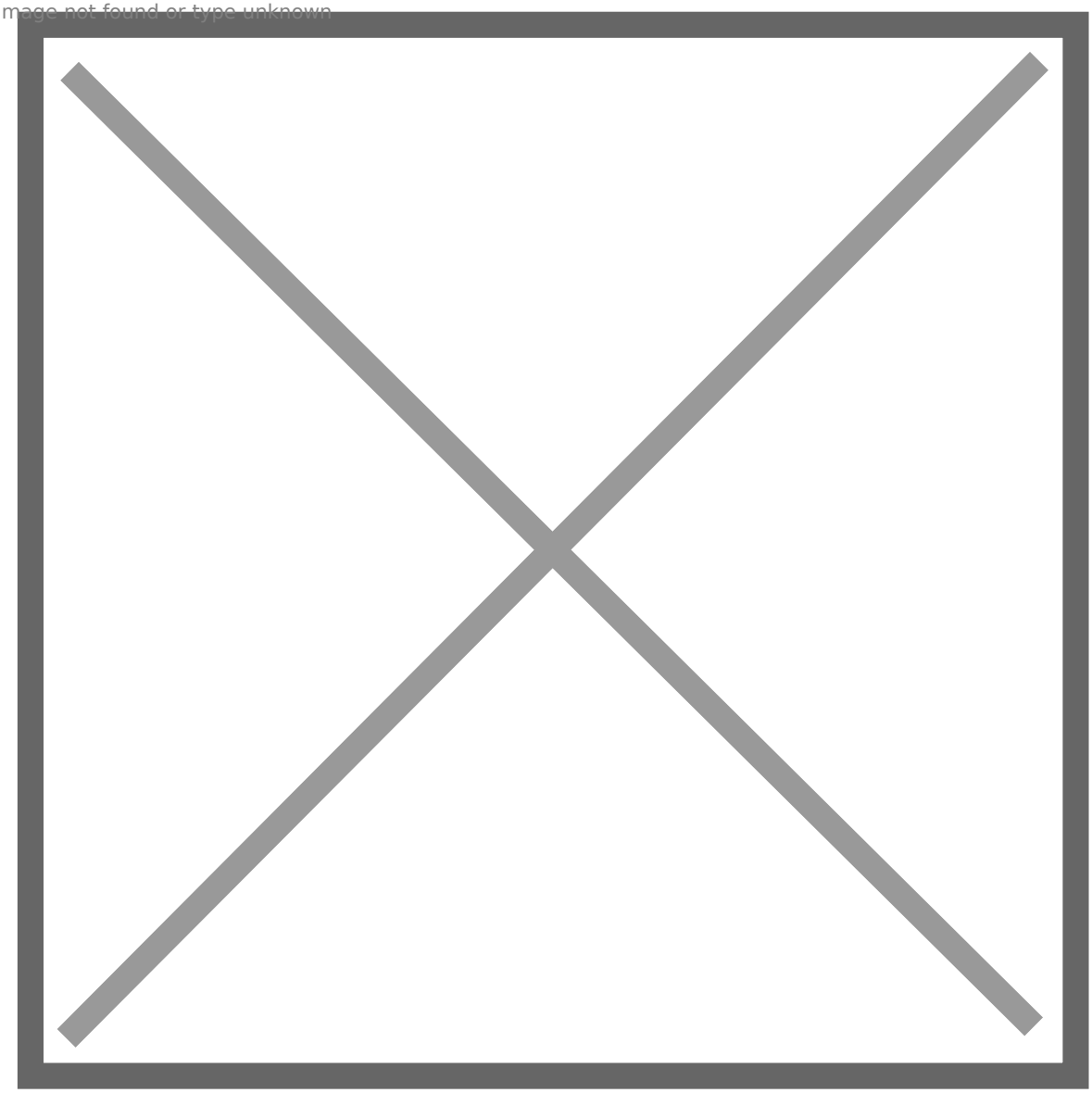
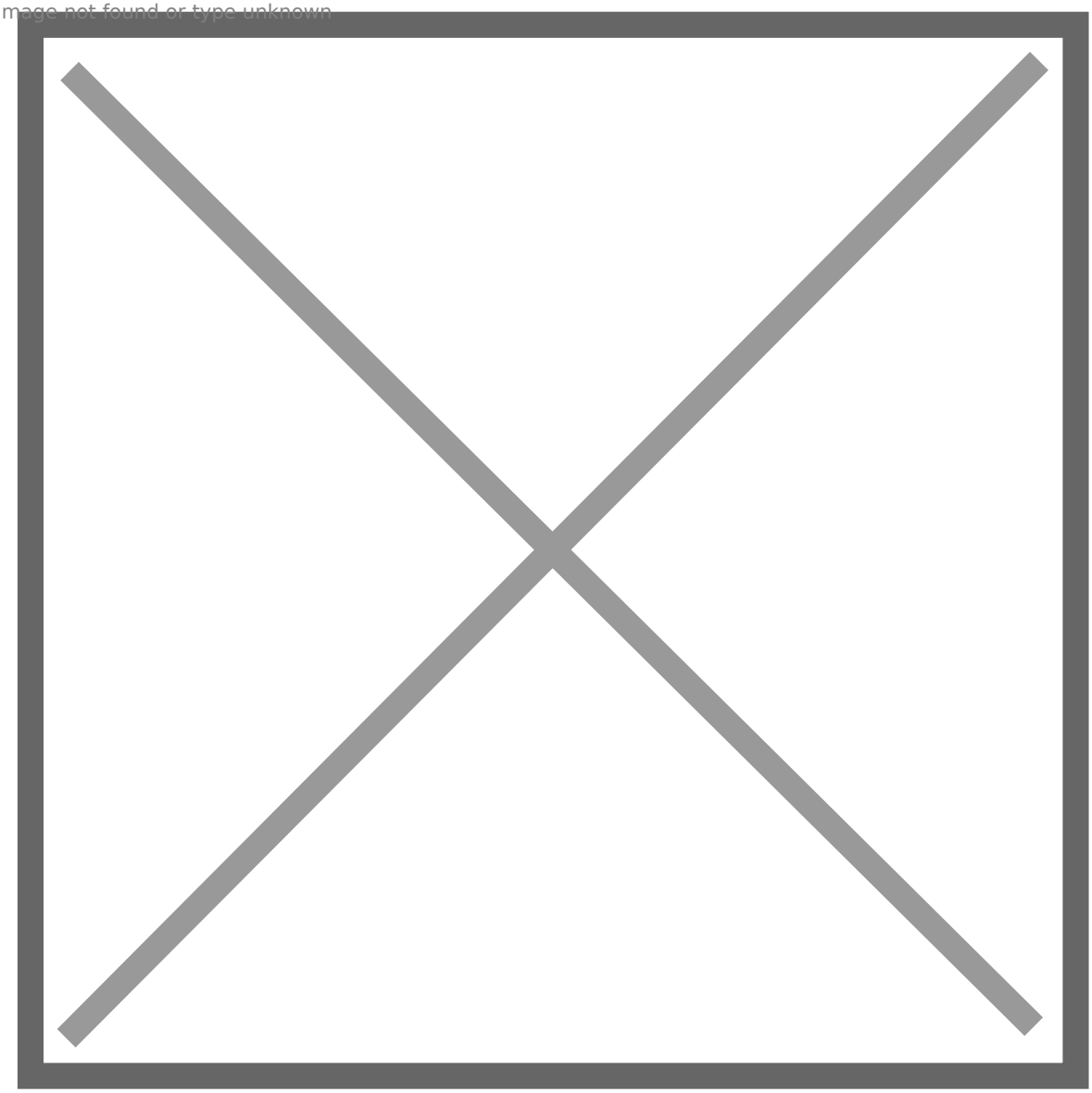

Image not found or type unknown

Φωτογραφίες: Πρακτορείο Sceptic Prd